

Jette Gottlieb (EL):

Dette forslag fra Enhedslisten er et lappeløsningsforslag, og det er et lappeløsningsforslag i den forstand, at det jo ikke løser nogen grundliggende problemer, men lige præcis lapper nogle huller, som er opstået på grund af en uhensigtsmæssig politik. Og jeg er ikke spor flov over at fremsætte det her forslag som en genfremsættelse, netop fordi det er et problem, som alle har konstateret er til stede, men som ingen rigtig vil gøre noget ved.

Jeg noterer mig naturligvis, at ministeren kommer med et endnu mere yderliggående lappeløsningsforslag, som lapper det allermindste lillebitte hul i systemet, men som dog er et skridt på vejen. Og det er muligt, at det forslag ikke var blevet fremsat, hvis vi ikke gentagne gange havde fremsat det her forslag.

Jeg vil starte med at sige, at forslaget i virkeligheden har sit udspring i en kongres i Kvindeligt Arbejderforbund. Men også under den sidste valgkamp, hvor megen debat faktisk handlede om børnefamiliernes vilkår, var der mange medlemmer af fagbevægelsen, ja sågar socialdemokratiske kandidater, der luftede tanker i den retning, og det var selvfølgelig især i relation til statsministerens åbningstale og løfterne til børnefamilierne.

Så tankerne burde ikke være regeringen særlig fremmede, men det er måske mere hukommelsen med hensyn til egne valglofter, det kniber lidt med.

Børnepasningsorlovsydelsen er røget ned på 60 pct. af maksimumdagpenge. Det er 6.825 kr. om måneden, og det er der altså ikke nogen småbørnsfamilier der kan leve af. Derfor bruges børnepasningsorloven heller ikke ret meget, i hvert fald ikke af dem, der frivilligt kan vælge den.

Men i de mange kommuner, hvor der ikke er de nødvendige kvalificerede pædagogiske dagtilbud, tvinges den ene af forældrene – og enhver ved jo, at det i 90 pct. af tilfældene er moderen – til at tage orloven, fordi de ikke har andre muligheder, med alt hvad det indebærer af manglende tilknytning til arbejdsmarkedet og vanskeligheder ved at komme tilbage i arbejde og alle de andre ting, vi kender. Moderen kan ikke vende tilbage til sit job med barnet under armen. Og hvis hun er arbejdsløs, kan hun ikke få dagpenge, hvis hun ikke kan dokumentere, at pasningsmulighederne er der.

Det var bestemt ikke hensigten med orlovsordningen. Det lå i hvert fald ikke i den måde,

som regeringen fremlagde orlovsordningerne på, da de blev fremlagt i 1994.

Det har heller aldrig været meningen, at kommunerne skulle udnytte den til en billig måde at få passet børnene på.

Ifølge de sidste nye opgørelser, som man kan læse i Job og børn nr. 4, 1998, er der i øjeblikket 11.000 børn, der venter på et offentligt pædagogisk pasningstilbud.

Hidtil har en del kommuner udnyttet den mulighed for at yde et supplement til orlovsydelsen, der er i bistandslovens § 69 B, men flere og flere kommuner falder fra. F.eks. har Københavns Kommune besluttet at ophøre med at yde tilskud fra 1. januar 1998.

Det er endnu en grund til, at vi finder det helt i orden at genfremsætte forslaget her.

Det er de færreste kommuner, som giver pasningsgaranti direkte efter endt barselorlov, selv om det i grunden også i såvel ord som formuleringer var det, der var regeringens hensigt.

For 22 kommuners vedkommende er garantien først en realitet i det øjeblik, barnet når 5-6-års-alderen og starter i børnehaveklassen. 67 kommuner har slet ingen form for pasningsgaranti.

Hvis man vil gøre noget for at sikre børnefamilierne bedre vilkår, ja, så kunne man starte med at sætte ind over for den utryghed, forældre oplever, når de ikke aner, hvordan de skal få hverdagen til at hænge sammen efter endt barselorlov.

Den socialdemokratiske ordfører finder forslaget sympatisk, og det er jeg selvfølgelig glad for, men jeg kan tilføje, at det er også logisk, i hvert fald hvis man tager de socialdemokratiske valglofter alvorligt.

Der var ikke noget, vi hellere ville, end at lovfæste pasningsgarantien, et forslag, som vi tidligere diskuterede, og at det er muligt at gennemføre kan man jo se af, at det kan lade sig gøre på skoleområdet, men det vil Socialdemokratiet jo heller ikke være med til.

Pointen er, hvis garantien var til stede, så blev valget af børnepasningsorlov et frit valg, altså i det omfang man havde økonomi til det. Et ægte frit valg ville man jo først få i det øjeblik, ydelsen blev sat op til f.eks. 100 pct. af dagpengene.

Venstres ordfører finder forslaget besnærende. Jamen det er det da også. I virkeligheden er forældreorloven jo den ultimative måde at formulere, at pengene følger børnene. De følger nemlig børnene i det omfang, at forældrene får